

Warszawa, 14 lipca 2006 r.

ZASTĘPCA SZEFA
KANCELARII SEJMU

LECH CZAPLA

***Panie i Panowie
Posłowie na Sejm
Rzeczypospolitej Polskiej***

Z upoważnienia Marszałka Sejmu przekazuję uzupełniającą odpowiedź Podsekretarza Stanu w Ministerstwie Środowiska, Głównego Konserwatora Przyrody Andrzeja Szweda-Lewandowskiego odnoszącą się do pytań zadanych przez Posłów w trakcie dyskusji nad informacją bieżącą w sprawie *pomocy w usuwaniu skutków tegorocznej powodzi oraz programu ochrony terenów powodziowych przed częstymi zalaniem* przedstawioną na 19. posiedzeniu Sejmu w dniu 8 czerwca 2006 r.

Lech Czapla

MC

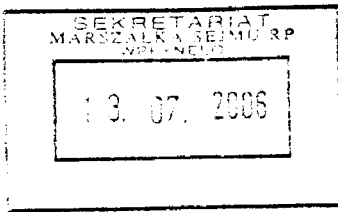

Warszawa, dnia 13 lipca 2006 r.

MINISTER ŚRODOWISKA

Jan Szyszko

GWiu-070/ 46 /2006

Pan

Marek Jurek

Marszałek Sejmu

Rzeczypospolitej Polskiej

Odpowiadając na wnioski i uwagi poselskie, na które nie udzielono odpowiedzi, zgłoszone na 19. posiedzeniu Sejmu w trakcie rozpatrywania informacji bieżącej w sprawie pomocy w usuwaniu skutków tegorocznej powodzi oraz programu ochrony terenów powodziowych przed częstymi zalaniem, przedstawiam poniższe informacje.

Ad. 3 pytanie Pana Posła Stanisława Zająca – „Czy rząd zamierza zwiększyć środki na realizację czynnej ochrony przeciwpowodziowej, której celem jest zmniejszenie negatywnych skutków powodzi, głównie przez budowę zbiorników dużej i małej retencji?” oraz Ad. 29. pytanie Pana Posła Józefa Stępkowskiego – „Czy są przewidziane środki na budowę zbiorników przeciwpowodziowych, jeśli chodzi o najbardziej zagrożone tereny?”

Istniejące w Polsce zbiorniki retencyjne mają łączną pojemność około 4 mld m³, co stanowi ok. 6,5 % objętości średniego rocznego odpływu. Pojemność ta nie jest w stanie zapewnić pełnej ochrony przed powodzią oraz przed występowaniem zjawiska suszy. Istniejące zbiorniki retencyjne nie są również w stanie zapewnić odpowiedniego zaopatrzenia w wodę.

Dlatego też Minister Środowiska realizuje następujące inwestycje, o kluczowym znaczeniu dla poprawy bezpieczeństwa powodziowego jak i ograniczenia zjawiska suszy.

- zbiornik Świnna – Poręba na rzece Skawie, jest w trakcie realizacji,
- zbiornik Wióry na rzece Świślinie, 20 maja 2005 r. przekazany do próbnego piętrzenia,

Po powodzi w 1997 roku w ramach inwestycji Ministra Środowiska przekazano do eksploatacji zbiorniki Topola i Kozielno na Nysie Kłodzkiej, o szczególnym znaczeniu dla kształtowania zasobów wodnych i ochrony przed powodzią, zbiornik wodny Sosnówka na potoku Czerwonka oraz polder Buków na Odrze będący I etapem przedsięwzięcia budowy zbiornika Racibórz. Ukończono również realizację Kanału ulgi w Opolu oraz adaptację na zbiornik przeciwpowodziowy wyrobiska popiaskowego Kuźnica Warężyńska w zlewni rzeki Przemszy.

W planach Ministra Środowiska, szczególnie ważnych dla bezpieczeństwa terenów wzdłuż rzeki Odry, ujęte zostały realizacje prac związanych z budową zbiornika przeciwpowodziowego Racibórz Dolny na Odrze i modernizacją Wrocławskiego Węzła Wodnego. Plany ochrony przeciwpowodziowej obejmują również adaptację na cele zbiornika przeciwpowodziowego wyrobisko popiaskowe Kotłarnia znajdujące się w bezpośrednim sąsiedztwie rzeki Bierawki, która jest prawobrzeżnym dopływem Odry.

Ukończenie wspomnianych inwestycji korzystnie wpłynie na poprawę bezpieczeństwa powodziowego, nie zagwarantuje jednak pełnej ochrony przed nieprzewidywalnymi zjawiskami hydrologiczno-meteorologicznymi jakimi są ekstremalne wezbrania wód.

Ad. 9. pytanie Pani Poseł Genowefy Wiśniowskiej – „Jakie Ministerstwo zamierza podjąć działania, aby uniknąć w przyszłości kolejnych tragedii powodzi?” oraz Ad. 21. pytanie Pana Posła Janusza Krasonia – „Czy będzie budowany priorytetowy dla Dolnego Śląska zbiornik retencyjny w Kamieńcu Ząbkowickim?”

Zbiornik Kamieniec Ząbkowicki na rzece Nysie Kłodzkiej był jednym z zadań objętych „Programem dla Odry 2006” i zgodnie z nim przewidziano początek jego realizacji w 2004 roku. Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej we Wrocławiu od lat prowadzi studia i badania dotyczące kompleksowego sposobu ochrony przed powodzią zlewni Nysy Kłodzkiej oraz tego zbiornika.

Po katastrofalnej powodzi w 1997 roku wykupiona została prawie kompletnie zniszczona wieś Pilce. Wykup nieruchomości, z ekonomicznego punktu widzenia, był bardziej uzasadniony niż odbudowa. Podkreślenia wymaga fakt, że mieszkańcy tej wsi nie chcieli wracać do swoich zniszczonych siedlisk. Obecnie grunty te stanowią, naturalny polder dla powodziowych wód Nysy Kłodzkiej.

Po przeprowadzeniu, przez RZGW we Wrocławiu, analiz okazało się, że budowa Zbiornika Kamieniec Ząbkowicki nie wpłynie znacząco na poprawę bezpieczeństwa powodziowego w dolinie rzeki Nysy Kłodzkiej. W 2003 r. Pełnomocnik Rządu do spraw Programu dla Odry – 2006 zlecił opracowanie studium wykonalności przedmiotowej inwestycji, które wykazało niską skuteczność w redukcji fali powodziowej przyszłego zbiornika Kamieniec Ząbkowicki. Planowany koszt budowy zbiornika wynosi ok. 625 mln zł.

Do najważniejszych zadań strategicznych, wynikających z priorytetów Strategii Gospodarki Wodnej, realizowanych w dolinie rzeki Nysy Kłodzkiej, które wpłyną w sposób zasadniczy na bezpieczeństwo powodziowe terenów położonych w dolinie rzeki, należą: modernizacja zbiornika Nysa i prace modernizacyjne w dolinie rz. Nysy Kłodzkiej na odcinku Lewin Brzeski – Skorogoszcz. Ponadto, realizowana jest modernizacja Wrocławskiego Węzła Wodnego i przygotowywana jest budowa zbiornika przeciwpowodziowego Racibórz. Wszystkie te zadania przyczynią się do złagodzenia parametrów fali powodziowej na Odrze. Dodatkowo, zwiększenie przepustowości Nysy Kłodzkiej, na odcinku Lewin Brzeski do Skorogoszczy, do wielkości 600 m³/s (obecnie 150 m³/s) pozwoli na powiększenie rezerwy powodziowej (po modernizacji zbiornika Nysa) kaskady istniejących już czterech zbiorników zlokalizowanych na Nysie Kłodzkiej.

Ponadto, moim zdaniem, ostateczne decyzje, co do parametrów technicznych i budowy zbiornika Kamieniec Ząbkowicki, powinny być podjęte po wykonaniu zadań objętych jednym z tematów „Programu ...” – pn. „Ochrona od powodzi Ziemi Kłodzkiej”. Dopiero realizacja w/w pozwoli na opracowanie założeń prawidłowej gospodarki wodnej na Nysie Kłodzkiej, a więc pozwoli również na ostateczne ustalenie parametrów technicznych przedmiotowego zbiornika.

Ad. 18. pytanie Pana Posła Jana Łopaty – „Ministerstwo Środowiska przyjęło dokument ”Projekt zmian systemowych w organizacji i finansowaniu gospodarki wodnej w Polsce”. Jaka rola w proponowanym systemie zarządzania gospodarką wodną przewidziana jest dla zarządów melioracji i urządzeń wodnych? Czy mają one zakończyć swoją działalność, czy zmienić zakres działania?”

Reorganizacja służb gospodarki wodnej zaplanowana w przyjętym przez Kolegium Ministerstwa Środowiska „Projekcie zmian systemowych w organizacji i finansowaniu gospodarki wodnej w Polsce”, jest jednym z podstawowych warunków osiągnięcia celów kierunkowych nakreślonych w „Strategii Gospodarki Wodnej”, przyjętej przez Radę Ministrów we wrześniu 2005 r. Projektowana reforma struktur gospodarki wodnej dotyczy jednostek odpowiedzialnych

niepewności i napięcia społecznego, stwarzający zagrożenie dla integralności terytorialnej, życia, zdrowia, mienia, strategicznej infrastruktury, dziedzictwa kulturowego czy środowiska. Chodzi jednak o takie przypadki, które nie spełniają przesłanek wprowadzenia jednego ze stanów nadzwyczajnych, takich jak stan wojenny, stan wyjątkowy lub stan klęski żywiołowej.

Projekt ustawy ma na celu poprawę stanu bezpieczeństwa powszechnego poprzez zwiększenie efektywności działania organów administracji publicznej w sytuacjach kryzysowych, także związanych z zagrożeniem powodziowym.

Przedmiotowy projekt przewiduje powstanie Rządowego Zespołu Zarządzania Kryzysowego, przewodniczącym którego będzie Prezes Rady Ministrów, a członkami ministrowie odpowiedzialni za poszczególne działy administracji rządowej, szefowie służb specjalnych oraz inne podmioty.

Ponadto na szczeblu centralnym utworzone zostanie Rządowe Centrum Bezpieczeństwa, będące państwową jednostką budżetową podległą Prezesowi Rady Ministrów. Do zadań Centrum należeć będzie obsługa Rządowego Zespołu Zarządzania Kryzysowego, monitorowanie i kontrolowanie na co dzień sytuacji w kraju pod kątem potencjalnych zagrożeń, w tym powodziowych, a w przypadku zaistnienia zagrożeń, uruchamianie procedur związanych z zarządzaniem kryzysowym oraz m.in. współpraca ze strukturami Organizacji Traktatu Północnoatlantyckiego, Unii Europejskiej i innymi organizacjami międzynarodowymi, a także zapewnienie obiegu informacji między krajowymi i zagranicznymi organami i strukturami zarządzania kryzysowego.

W chwili obecnej kwestie organizacji systemu bezpieczeństwa cywilnego w Polsce, obejmującego również sprawy dotyczące powodzi, regulują przepisy ustawy z dnia 18 kwietnia 2002 r. o stanie klęski żywiołowej oraz rozporządzenia z dnia 29 grudnia 1999 r. w sprawie szczegółowych zasad organizacji krajowego systemu ratowniczo-gaśniczego.

Zgodnie z ww. rozporządzeniem, na szczeblu centralnym działa Krajowe Centrum Koordynacji Ratownictwa i Ochrony Ludności Komendy Głównej Państwowej Straży Pożarnej, podległe ministrowi właściwemu ds. wewnętrznych. Krajowe Centrum działa całodobowo przez cały rok i monitoruje ewentualne zagrożenia oraz stanowi bezpośrednie zaplecze koordynacyjno – informacyjne Szefa Obrony Cywilnej Kraju i Zespołu ds. Kryzysowych. Ponadto w strukturach administracji publicznej działają powiatowe i wojewódzkie centra zarządzania kryzysowego, które usytuowane są w starostwach powiatowych i wydziałach zarządzania kryzysowego urzędów wojewódzkich. Podczas zagrożeń powodziowych w centrach zarządzania kryzysowego pracują przedstawiciele regionalnych zarządów gospodarki wodnej oraz wojewódzkich zarządów melioracji i urządzeń wodnych, a w KCKRiOL przedstawiciele Ministerstwa Środowiska i IMGW.

Na mocy ustawy o stanie klęski żywiołowej ciałem pomocniczym dla organów władzy centralnej jest Rządowy Zespół Koordynacji Kryzysowej, który realizuje swoje zadania nie tylko w czasie trwania stanu klęski żywiołowej, ale i podczas zagrożeń, a także na co dzień, podejmując działania planistyczne, prognostyczne i analityczne. Zadania przypisane obecnie temu Zespołowi, na mocy ustawy o zarządzaniu kryzysowym, przejmie Rządowy Zespół Zarządzania Kryzysowego.

W obowiązującym porządku prawnym przewidziane są wprawdzie sposoby funkcjonowania organów administracji publicznej, służb, inspekcji i straży w tzw. sytuacjach normalnych i stanach nadzwyczajnych, przewidzianych w Konstytucji RP z 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. Nr 78, poz. 483), brakuje natomiast regulacji opisujących funkcjonowanie tych podmiotów w sytuacjach kryzysowych, czyli narastających zagrożeń, także powodziowych. Dlatego też, niezbędne jest przyjęcie uregulowań prawno-organizacyjnych, przewidzianych w ustawie o zarządzaniu kryzysowym, które określą organy właściwe w sprawach zarządzania kryzysowego, a także ustalą ich zadania i zasady działania, a w konsekwencji wpłyną na poprawę bezpieczeństwa publicznego.

Ad. 7. pytanie Pana Posła Leszka Murzyna – „Co rząd i samorządy uczyniły w ostatnich latach, aby zmniejszyć powierzchnię obszarów zagrożonych zalaniem?” oraz pytania Pana Posła Józefa Stępkowskiego –Ad. 25. „Jak rząd zamierza wykorzystać

doświadczenia ostatnich dziesięciu lat w opracowaniu programu ochrony terenów powodziowych przed częstymi zalaniem?” Ad. 26. „Pojawia się też kwestia domów, które zostały zbudowane na terenach przewidzianych jako zalewowe. Jak rząd zamierza poradzić sobie z tą kwestią?” Ad. 28. „Czy istnieje plan na najbliższe lata, według którego zamierza się przeciwdziałać zagrożeniom powodziowym?” oraz Ad. 31. pytanie Pana Posła Bogusława Sobczaka – „Jak Ministerstwo ocenia praktykę zagospodarowania terenów zagrożonych powodzią? Czy to, o czym wielokrotnie była mowa, wydawanie zezwoleń na zabudowę takich obszarów, jest sprawą powszechną, czy stanowi jedynie wyjątki wynikające z niedopatrzienia lub nieprawidłowości?”

Powódź jest zjawiskiem naturalnym, losowym, spowodowanym gwałtownym topnieniem śniegów i intensywnymi deszczami, zlodzeniem rzek, nawałnymi deszczami, krótkotrwałymi burzami, silnymi wiatrami na wybrzeżu od morza w kierunku lądu. Nie ma możliwości ścisłego określenia czasu, miejsca i wielkości – rozmiarów jej wystąpienia. Ochrona przed powodzią wymaga znajomości praw przyrody, prognozowania zjawisk meteorologicznych i hydrologicznych, związków tych zjawisk z zagadnieniami ekonomicznymi oraz dużej praktycznej wiedzy i doświadczenia z zakresu problematyki hydrotechnicznej i gospodarczej.

Działania ochronne polegają na takim przygotowaniu się organizacyjno-technicznym, żeby maksymalnie złagodzić skutki spływu wód powodziowych. Całkowita eliminacja zagrożenia powodziowego jest niemożliwa. Nawet dążenie do jej osiągnięcia nie jest celowe. Nie można doprowadzić do sytuacji, w których wartość systemu chroniącego będzie większa od wartości chronionego majątku.

Planowanie w ochronie przeciwpowodziowej

Kwestie dotyczące dokumentów planistycznych w zakresie opracowywania planu ochrony przeciwpowodziowej i przeciwdziałania skutkom suszy na obszarze kraju, planów ochrony przeciwpowodziowej regionu wodnego oraz studiów ochrony przeciwpowodziowej regulują przepisy ustawy Prawo wodne (Dz.U. z 2005 r. Nr 239, poz. 2019 z późn. zm.).

Planowanie w gospodarowaniu wodami zgodnie z ustawą Prawo wodne służy programowaniu i koordynowaniu działań mających na celu m.in. poprawę ochrony przeciwpowodziowej.

Plan ochrony przeciwpowodziowej i przeciwdziałania skutkom suszy na obszarze kraju (opracowywany przez Prezesa Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej, a zatwierdzony przez Radę Ministrów) powinien uwzględniać w szczególności:

- powiększenie dyspozycyjnych zasobów wodnych oraz rezerw pojemności powodziowej,
- poprawę gospodarowania rezerwami pojemności retencyjnej oraz powodziowej,
- kształtowanie dolin rzecznych oraz wykorzystanie naturalnej retencji,
- budowę oraz rozbudowę lub przebudowę urządzeń wodnych,
- wskazanie obszarów wymagających ochrony,
- propozycje niezbędnych zmian w obowiązującym planie zagospodarowania przestrzennego.

Natomiast Plan ochrony przeciwpowodziowej regionu wodnego (opracowywany przez dyrektora regionalnego zarządu gospodarki wodnej, a zatwierdzony przez Prezesa Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej) powinien uwzględniać ustalenia planu krajowego oraz studiów ochrony przeciwpowodziowej sporządzanych dla obszarów szczególnie narażonych na zagrożenie.

W chwili obecnej zgodnie z przepisami ww. ustawy, dyrektorzy regionalnych zarządów gospodarki wodnej opracowują *studia ochrony przeciwpowodziowej*, ustalające granice zasięgu wód powodziowych o określonym prawdopodobieństwie występowania oraz kierunki ochrony przed powodzią. W opracowaniach tych, w zależności od sposobu zagospodarowania terenu oraz ukształtowania tarasów zalewowych, terenów depresyjnych i bezodpływowych, dokonuje się podziału obszarów na:

- 1) obszary wymagające ochrony przed zalaniem z uwagi na ich zagospodarowanie, wartość gospodarczą lub kulturową,
- 2) obszary służące przepuszczeniu wód powodziowych, zwane „obszarami bezpośredniego zagrożenia powodzią”,
- 3) obszary potencjalnego zagrożenia powodzią.

Wyznaczone w studium obszary uwzględnia się w planie zagospodarowania przestrzennego województwa, studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy, miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego oraz decyzjach o lokalizacji inwestycji celu publicznego, a także decyzjach o warunkach zabudowy.

Pomimo problemów finansowych z jakimi w ostatnich latach borykają się regionalne zarządy gospodarki wodnej, *studia ochrony przeciwpowodziowej* wykonywane są sukcesywnie.

Na opracowanych już mapach terenów zalewowych określony został zasięg przestrzenny zalewu dla wód o prawdopodobieństwie wystąpienia 1% i 5% lub 10%, strefy płytkiego zalewu (o głębokości do 0,5m) oraz potencjalne tereny osuwiskowe.

W związku z nowelizacją w 2005 r. przepisów ustawy Prawo wodne (art. 80a), dla obszarów o szczególnym znaczeniu społecznym, gospodarczym lub kulturowym planuje się rozszerzenie opracowania o zalewy o prawdopodobieństwie wystąpienia 0,5%.

Mapy opracowywane są w układzie zlewniowym dla wytypowanych rzek, a nie wrywkowo dla miast. Jednakże przy etapowaniu prac brano pod uwagę zagrożenia dla miast położonych w dolinach rzek i w przypadku zwiększonych niebezpieczeństw powodziowych kolejne rzeki uwzględniano w sporządzanych dokumentach.

Opracowane studia ochrony przeciwpowodziowej będą podstawą do opracowania planów ochrony przeciwpowodziowej oraz przeciwdziałania skutkom suszy na obszarze kraju.

Ponadto uprzejmie informuję, iż obecnie w Radzie UE i Parlamencie Europejskim trwają prace nad uzgodnieniem projektu dyrektywy ws. oceny ryzyka powodziowego i zarządzania nim. Celem dyrektywy „powodziowej” jest zminimalizowanie ryzyka jakie może stwarzać powódź dla ludzkiego zdrowia, środowiska, dziedzictwa kulturowego i działalności gospodarczej oraz zarządzanie tym ryzykiem. Wejście w życie dyrektywy warunkuje stworzenie systemu planistycznego, w tym opracowanie map zagrożenia i ryzyka powodziowego dla wszystkich obszarów, na których występuje ryzyko, koordynację działań we wspólnie zarządzanych dorzeczeniach oraz opracowanie planów zarządzania ryzykiem powodziowym, a także zobowiązuje kraje Wspólnoty Europejskiej do jego wdrożenia w wyznaczonym zgodnie z dyrektywą harmonogramie.

Reasumując, efektem systematycznego wypełniania zapisów ustawowych odnośnie planowania będzie zmniejszanie zagrożenia powodziowego, poprzez porządkowanie zagospodarowania dolin rzecznych, wyznaczanie miejsc możliwej retencji wód, a w szczególności eliminację zabudowy ze stref zagrożonych powodzią i informowanie społeczeństwa.

Ograniczenie zabudowy na terenach zalewowych w świetle zagospodarowania przestrzennego i ustawy Prawo wodne

Głównym działaniem nietechnicznym podejmowanym w celu skutecznego zabezpieczenia przed powodzią jest odpowiednie zagospodarowanie zlewni rzecznej, które realizowane jest dzięki odpowiednim uregulowaniom prawnym i powiązaniu systemu działań w zakresie zagospodarowania przestrzennego z wymogami bezpieczeństwa ludności i obiektów infrastruktury technicznej.

Zgodnie z ustawą o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2003 r. Nr 80 poz. 717 z późn. zm.) minister właściwy do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej sporządza koncepcję przestrzennego zagospodarowania kraju, oraz koordynuje zgodność planów zagospodarowania przestrzennego województw z ww. koncepcją. Powyższa ustawa określa także zasady kształtowania polityki przestrzennej przez jednostki samorządu terytorialnego i organy administracji rządowej.

Równocześnie pragnę nadmienić, że studia ochrony przeciwpowodziowej, stosownie do art. 82 ust. 1 pkt 3 Prawa wodnego, stanowią podstawę do określenia w planach zagospodarowania przestrzennego strefy przepływów wezbrań powodziowych.

Ponadto, zgodnie z art. 84 Prawa wodnego, wskazane obszary bezpośredniego i potencjalnego zagrożenia powodzią uwzględnia się przy sporządzaniu planów zagospodarowania przestrzennego województwa, studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy, miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego oraz decyzji o lokalizacji inwestycji celu publicznego, a także decyzji o warunkach zabudowy.

Dla potrzeb planistycznych organy administracji rządowej i samorządowej mogą samodzielnie wyznaczyć obszary narażone na zalewanie wodami powodziowymi. Jednakże plany, decyzje i studia, o których mowa w art. 4a ustawy Prawo wodne, wymagają uzgodnienia z dyrektorem regionalnego zarządu gospodarki wodnej.

Ustawa o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym uwzględnia obowiązek określenia obszarów narażonych na niebezpieczeństwo powodzi zarówno na etapie opracowywania studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy, jak również w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego. Ponadto projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wymaga uzgodnienia z organami właściwymi na podstawie przepisów odrębnych. Dyrektor regionalnego zarządu gospodarki wodnej uzyskał takie uprawnienie na podstawie przepisów ustawy - Prawo wodne. Przepis ten daje mu również prawo uzgadniania studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy, strategii rozwoju województwa w zakresie zagospodarowania obszarów narażonych na niebezpieczeństwo powodzi oraz decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu dla przedsięwzięć wymagających uzyskania pozwolenia wodnoprawnego, do wydania którego organem właściwym jest wojewoda. Jak wynika z powyższych uregulowań, stworzone zostały prawne warunki do koordynacji działań poszczególnych organów, co w efekcie powinno doprowadzić do wypracowania i stosowania jednolitej polityki, chroniącej tereny zagrożone zalewaniem wodami powodziowymi przed bezmyślną, narażoną na straty zabudową.

Ponadto ustawa - Prawo wodne na obszarach bezpośredniego zagrożenia przed powodzią, wprowadza zakazy odnośnie wykonywania robót i czynności, które mogą utrudniać ochronę przed powodzią. Zakazy te dotyczą m.in. wykonywania urządzeń wodnych oraz wznoszenia innych obiektów budowlanych, sadzenia drzew lub krzewów, a także zmiany ukształtowania terenu, składowania materiałów oraz wykonywania robót mogących utrudnić ochronę przeciwpowodziową. Natomiast na obszarach potencjalnego zagrożenia powodzią, dyrektor regionalnego zarządu gospodarki wodnej może, w drodze aktu prawa miejscowego, wprowadzić zakazy, odnośnie lokalizowania inwestycji zaliczanych do przedsięwzięć mogących

znacząco oddziaływać na środowisko, gromadzenia ścieków, odchodów zwierzęcych, środków chemicznych, a także innych materiałów, które mogą zanieczyścić wody, prowadzenia odzysku lub unieszkodliwiania odpadów, w tym w szczególności ich składowania, o ile jest to uzasadnione względami bezpieczeństwa ludzi i mienia.

Właściwe zagospodarowanie przestrzenne, a co za tym idzie ograniczenie zabudowy na terenach zagrożonych zalaniem leży w gestii gminy. W przypadku przedłożenia gminie studium ochrony przeciwpowodziowej, określającego obszary bezpośredniego i potencjalnego zagrożenia powodzią, zgłaszane są protesty przeciwko konieczności umieszczania takich obszarów w planach zagospodarowania przestrzennego, gdyż zdaniem wielu gmin wyznaczenie tych obszarów może przyczynić się do ograniczenia jej rozwoju.

Środki techniczne ochrony przeciwpowodziowej nie są w stanie zagwarantować pełnego bezpieczeństwa ludzi i ich mienia w przypadku wystąpienia powodzi. Dlatego też współdziałanie organów odpowiedzialnych za zagospodarowanie przestrzenne z jednostkami odpowiedzialnymi za gospodarkę wodną jest niezbędnym działaniem w celu zminimalizowania strat wystąpienia powodzi.

Ad. 30. pytanie Pana Posła Bogusława Sobczaka – „Panie Ministrze, jakie są możliwości wsparcia samorządów, które z powodu braku środków nie realizują w odpowiednim stopniu prac związanych z udrażnianiem rowów melioracyjnych i infrastruktury ograniczającej skutki intensywnych opadów deszczu? Czy jakieś nowe działania, projekty, są w tym zakresie przewidziane?”

W związku z przystąpieniem Polski do Unii Europejskiej pojawiła się możliwość wykorzystania funduszy unijnych do realizacji zadań związanych między innymi z ochroną przeciwpowodziową regionów i całego kraju. Dostępne środki przyznawane są w ramach środków strukturalnych UE przeznaczanych na realizację instrumentów rozwoju województw jak również Funduszu Spójności, który jest komplementarny z zadaniami określonymi w Regionalnych Programach Operacyjnych.

Zadania związane z ochroną przeciwpowodziową, współfinansowane ze środków Funduszu Spójności, realizowane są w ramach Sektorowego Programu Operacyjnego Infrastruktura i środowisko. Projekty zgłaszane są Komisji Europejskiej zgodnie z opracowaną i zaproponowaną przez Rząd RP listą indykatywną, a także w drodze konkursu. Należy jednak zauważyć, że środki Funduszu Spójności przeznaczane są na wykonywanie dużych projektów o znaczeniu ponadregionalnym, których wartość dla priorytetu III przekracza 10 mln Euro. Podział kompetencji do wykonywania uprawnień właścicielskich w zakresie gospodarowania wodami, w tym również ochrony przeciwpowodziowej, umożliwia obecnie współfinansowanie środkami UE zadań jednostek samorządu terytorialnego. Zadania te realizowane mogą być zgodnie z dokumentami operacyjnymi zwanymi Regionalnymi Programami Operacyjnymi na lata 2007 - 2013 (RPO). Wdrażanie RPO w latach 2007 - 2013 odbywać się będzie w oparciu o zapisy Strategii Rozwoju Województw.

z ur. Ministra
Podsekretarz Stanu
Główny Konsultant Przyrody
Andrzej Śweda-Lewandowski

Do wiadomości:

Departament Spraw Parlamentarnych i Samorządowych w KPRM.